

Sygn. akt III Cz 267/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Krystyna Hadryś (spr.)**

Sędziowie: **SO Andrzej Dyrda**

SR(del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 kwietnia 2014 r.

sprawy egzekucyjnej o sygn. Km 58279/12 prowadzonej przez Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K.

z wniosku wierzyciela **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.**

przeciwko dłużnikowi **A. D.**

o świadczenie pieniężne

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt I Co 1237/13

postanawia :

- 1. sprostować oznaczenie wierzyciela na „Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W.”;**
- 2. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. z dnia 5 lipca 2013 r. w punktach 2, 3 i 4, a w pozostałym zakresie oddalić skargę;**
- 3. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 267/14

UZASADNIENIE

Rozpoznając zażalenie dłużnika A. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 11 grudnia 2013 r., oddalając jego skargę na czynność komornika,

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

W pierwszej kolejności należało w trybie art. 350 k.p.c., stosowanego w tym postępowaniu poprzez art. 13 § 2 k.p.c., dokonać z urzędu sprostowania oznaczenia wierzyciela : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W., wobec oczywistego błędu w tym oznaczeniu. Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity

Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, ze zm.) w uregulowaniach art. 3 i 66, w sposób jednoznaczny określa Zakład jako państwową jednostkę organizacyjną, posiadającą osobowość prawną, z siedzibą w W.. Działania dyrektorów Oddziałów w imieniu tego wierzyciela dokonywane mogą być wyłącznie na podstawie udzielonego pełnomocnictwa przez Prezesa Zakładu w ramach realizacji art. 72 i 73 tej ustawy.

Dokonując oceny zasadności wydania zaskarżonego postanowienia, Sąd Odwoławczy uznał, że zażalenie skarżącego należało w części uwzględnić.

Umorzenie części postępowania egzekucyjnego postanowieniem komornika z dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie Km 58279/12 - punkt 1 tego postanowienia – zostało oparte na piśmie wierzyciela datowanym na 20 czerwca 2013 r., którym wprowadził wierzyciel nie cofnął wprost egzekucji w jakimkolwiek zakresie, a jedynie ograniczył wniosek egzekucyjny o kwotę 974,10 zł., to jednak oświadczenie to można uznać za częściowe cofnięcie wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela, skoro w tym zakresie nie zakwestionował on punktu 1 postanowienia komornika.

W tym zatem zakresie skarga dłużnika nie mogła zostać uwzględniona.

W ocenie Sądu Odwoławczego zaskarżone orzeczenie odnoszące się natomiast do punktów 2, 3 i 4 postanowienia komornika, nie znajduje podstaw prawnych jako co najmniej przedwcześnie. Jak bowiem wynika z regulacji art. 770 i 770¹ k.p.c. komornik ściąga opłaty egzekucyjne wraz z egzekwowanym roszczeniem i pobieranie w tym zakresie kwot stanowi wprost realizację uprawnienia określonego wyraźnie przez ustawę. Mówi się w tym przypadku o ściągnięciu jako czynności faktycznej, a nie o egzekucji.

W stanie postępowania egzekucyjnego będącego przedmiotem rozpoznawanej skargi na czynność komornika, brak jest ustawowych podstaw do wydania częściowego postanowienia o kosztach egzekucyjnych. Postępowanie egzekucyjne bowiem toczy się nadal w zakresie wykonania wniosku egzekucyjnego wierzyciela.

Zgodnie z art. 770 k.p.c. natomiast rozliczenie kosztu egzekucji następuje w końcowej fazie egzekucji, gdy jest możliwe całościowe kompleksowe ich rozliczenie. Ostateczna wysokość kosztów będzie znana dopiero po zakończeniu egzekucji, w tym po uwzględnieniu dalszych działań komornika i stron postępowania egzekucyjnego. W toku toczącego się nadal postępowania egzekucyjnego ocena tych kosztów nie może być dokonana, skoro pozostaje w sprzeczności do art. 816 § 3 k.p.c. Przede wszystkim na tym etapie postępowania egzekucyjnego nie można określić wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, a więc tego zakresu, który w ramach całego postępowania egzekucyjnego – częściowo skutecznie nadal egzekwującego od dłużnika roszczenie wierzyciela - skutkowałby umorzeniem tego postępowania, co dopiero pozwoliłoby na określenie opłaty stosunkowej wskazanej w § 2 art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

W ocenie Sądu Odwoławczego uprawnienie z art. 49 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji wiąże się z przypadkiem umorzenia postępowania egzekucyjnego, jako jednej z podstaw zakończenia w ten sposób egzekucji w danej sprawie, nie zaś jedynie jego fragmentu w trakcie prowadzonej nadal egzekucji świadczenia pieniężnego. Zatem w toku tak toczącego się nadal postępowania egzekucyjnego, wydanie postanowienia częściowego nie znajduje uzasadnienia prawnego.

Wydanie postanowienia opartego na art. 770 k.p.c. następuje według stanu istniejącego w chwili ukończenia postępowania egzekucyjnego jako całości, w tym jego częściowego umorzenia z przyczyn wskazanych w ust. 2 art. 49 ustawy. Zatem w ramach tego orzeczenia komornik winien zastosować między innymi zasady art. 49 ust. 2 ustawy powyższej, z uprawnieniami przewidzianymi co do tego zakresu realizacji w ust. 3 tego artykułu.

Reasumując, postanowienie Sądu I instancji jest w części nieprawidłowe, dlatego z mocy art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., stosowanych w tym postępowaniu poprzez art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 2 postanowienia.

Zażalenie w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione oddalono w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., stosowanych w tym postępowaniu poprzez art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda